

Sygn. akt IV P 302/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Kinga Grúnberg-Bartkowska
Protokolant:	Dominika Janta – Lipińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2018 w G.

sprawy z powództwa **R. M.**

przeciwko **Urząd Miasta G.**

o wynagrodzenie

ORZECZ:

I. zasądza od pozwanego **Urzędu Miasta G.** na rzecz powoda **R. M.** kwotę **1.420,00 zł** (tysiąc czterysta dwadzieścia złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia;

II. nakazuje pobrać od pozwanego **Urzędu Miasta G.** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 30,00 zł (trzydzieści złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony;

III. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IVP 302/18

UZASADNIENIE

Powód R. M. wniósł pozew przeciwko Urzędowi Miejskiemu w G. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1.420 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 września 2018 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazywał, iż w wyborach, które odbyły się dnia 16.11.2014r. został wybrany Prezydentem G.. Ustalenie wysokości wynagrodzenia Prezydenta należy do wyłącznej właściwości rady gminy, która ustala wynagrodzenie w drodze uchwały. Rada Miejska G. w dniu 17.12.2014r. podjęła uchwałę nr III/23/14 w sprawie ustalenia wynagrodzenia Prezydenta G., czym ustaliła wynagrodzenie powoda. Zgodnie z przedmiotową uchwałą wynagrodzenie powoda począwszy od 1.12.2014r. objęło następujące składniki: wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 5.975,00 zł, dodatek funkcyjny w wysokości 2.000 zł, dodatek specjalny w wysokości 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego – 3.190,00 zł oraz dodatek za staż pracy w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego – 1.195,00 zł. Łącznie wynagrodzenie powoda zostało ustalone w wysokości 12.360 zł. Powód wskazał, iż w dniu 1.07.2018r. weszły w życie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.05.2018r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, które w części B tabeli zawierały wykaz stanowisk, kwoty wynagrodzenia zasadniczego oraz kwoty maksymalnego poziomu dodatku funkcyjnego na poszczególnych

stanowiskach dla pracowników samorządowych zatrudnionych na podstawie wyboru. Powyższa zmiana była przedmiotem obrad Rady Miejskiej na LII sesji Rady Miejskiej G. odbytej w dniu 2.06.2018r. W wyniku jednak przeprowadzonego głosowania Rada Miejska nie przyjęła projektu uchwały w sprawie ustalenia wynagrodzenia Prezydenta G.. Tym samym wynagrodzenie powoda pozostało na poziomie ustalonym w uchwale nr III/23/14 Rady Miejskiej G. z dnia 17.12.2014r. w sprawie ustalenia wynagrodzenia Prezydenta G.. Powód podkreślił, iż z żadnego przepisu nie wynika konieczność podjęcia działania w sprawie obniżenia wynagrodzenia - ustawa ani rozporządzenie nie zobowiązuje rad do wprowadzenia obniżki pensji wójta, burmistrza czy też prezydenta miasta. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15.05.2018r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych stanowi jedynie wytyczną w przypadku gdy ten, kto ustala wynagrodzenie, podejmuje jakieś działanie. W przeciwnym wypadku obowiązuje dotychczasowa uchwała. Innymi słowy, nie można przyjąć, że treść ww. rozporządzenia ma bezpośrednie zastosowanie do poszczególnych stosunków pracy. Zmiana wysokości wynagrodzenia nie następuje automatycznie.

W odpowiedzi na pozew /k. 21-22/ pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż nie zgadza się ze stanowiskiem powoda wyrażonym w pozwie. Wskazał, iż kwestia wynagrodzenia wójtów, burmistrzów, prezydentów miast jest regulowana przepisami ustawy z dnia 21.11.2008r. o pracownikach samorządowych, która określa podstawowe składniki wynagrodzenia oraz maksymalną ich wysokość. Na podstawie upoważnienia art. 37 ust. 2 ustawy jest wydawane rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych. Obecnie jest to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15.05.2018r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, które weszło w życie 19.05.2018r. Rozporządzenie to określa osobno tabelę wynagrodzenia do końca czerwca oraz odrębnie od dnia 1 lipca br., obniżając maksymalnie stawki wynagrodzenia zasadniczego od 1 lipca dla wójtów, burmistrzów, prezydentów miast. Pozwany przytoczył stanowisko Regionalnej Izby Obrachunkowej w B., zgodnie z którym maksymalna stawka wynagrodzenia jest wiążąca dla organów gminy i skutek zmiany następuje z mocy prawa. W konsekwencji wypłata wyższego wynagrodzenia może rodzić odpowiedzialność dyscypliny finansów publicznych. Pozwany wskazał, iż pracodawca był zatem zmuszony podjąć decyzję o wypłacie wynagrodzenia w wysokości odpowiadającej maksymalnej kwocie określonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 15.05.2018r.

Sąd ustalił, co następuje:

R. M. w wyborach, które odbyły się w dniu 16 listopada 2014 roku został wybrany Prezydentem G.. W dniu 17 grudnia 2014 roku Rada Miejska G. podjęła uchwałę nr III/23/14 w sprawie ustalenia wynagrodzenia Prezydenta G.. Zgodnie z przedmiotową uchwałą wynagrodzenie Prezydenta G. począwszy od 1.12.2014r. wyniosło 12.360 zł. W skład wynagrodzenia weszło: wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 5.975,00 zł, dodatek funkcyjny w wysokości 2.000 zł, dodatek specjalny w wysokości 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego – 3.190,00 zł oraz dodatek za staż pracy w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego – 1.195,00 zł.

W dniu 1 lipca 2018 roku weszły w życie przepisy rozporządzenia z dnia 15 maja 2018 roku w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, które co do zasady obniżyły dolne i górne limity wynagrodzenia zasadniczego pracowników samorządowych o 20%.

W dniu 2 czerwca 2018 roku na LII sesji Rady Miejskiej G., (...) w wyniku przeprowadzonego głosowania nie przyjęła projektu uchwały o obniżeniu wynagrodzenia Prezydenta Miasta G. (za 6, przeciw 10, wstrzymało się 3). Uchwała miała obniżyć wynagrodzenie Prezydenta G. do kwoty 10.940 zł.

Mimo nieprzyjęcia przez Radę Miasta G. przedmiotowej uchwały za miesiąc lipiec 2018 roku R. M. zostało wypłacone wynagrodzenie w kwocie 10.940 zł.

(okoliczności bezsporne;

dowód: zaświadczenie o wyborze na Prezydenta G. k. 9 akt,

uchwała nr III/23/14 Rady Miejskiej G. k. 10-11 akt,

protokół z LII sesji Rady Miejskiej G. k. 12 akt,

projekt uchwały Rady Miejskiej G. k. 14-15 akt,

informacja o wysokości wynagrodzenia k. 17 akt,

potwierdzenie przelewu k. 16 akt).

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne i dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, z uwagi na to, że powód mimo, iż był prawidłowo wezwany nie stawiał się na rozprawę.

W tym miejscu należy zauważyć, iż stan faktyczny w niniejszej sprawie zasadniczo nie był sporny między stronami. Spór natomiast sprowadzał się do oceny skutków prawnych jakie wywołało wejście w życie rozporządzenia z dnia 15 maja 2018 roku w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, a więc czy Urząd Miasta G. miał prawo obniżyć wynagrodzenia powoda, mimo, iż Rada Miejska G. odmówiła podjęcia uchwały o obniżeniu wynagrodzenia Prezydenta G..

Przechodząc do rozważań prawnych w pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 1260) pracodawcą wójta jest urząd gminy. Czynności z zakresu prawa pracy wobec wójta (burmistrza, prezydenta miasta), związane z nawiązaniem i rozwiązaniem stosunku pracy, wykonuje przewodniczący rady gminy, a pozostałe czynności - wyznaczona przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) osoba zastępująca lub sekretarz gminy, z tym że wynagrodzenie wójta ustala rada gminy, w drodze uchwały.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, nie ulega więc wątpliwości, iż to na Radzie Miejskiej G. spoczywa obowiązek i uprawnienie do ustalenia wynagrodzenia Prezydenta G.. Przy ustalaniu tego wynagrodzenia rada związana jest przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 4 ustawy o pracownikach samorządowych. W dniu 1 lipca 2018 roku zaczęło obowiązywać Rozporządzenie z dnia 15 maja 2018 roku w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych. W załączniku nr 1 zostały ustalone kwoty wynagrodzenia zasadniczego oraz kwoty maksymalnego poziomu dodatku funkcyjnego na poszczególnych stanowiskach dla pracowników samorządowych zatrudnionych na podstawie wyboru, a więc również dla prezydentów miast. Zgodnie z tym rozporządzeniem od dnia 1 lipca 2018 roku wynagrodzenie zasadnicze Prezydenta G. powinno wynosić od 3.800 zł do 5.000 zł, a dodatek funkcyjny maksymalnie miał wynosić 2.100 zł.

Zdaniem Sądu przedmiotowe rozporządzenie określa jedynie warunki, które muszą być zastosowane ad casu przez poszczególnych pracodawców, a więc tak jak w niniejszej sprawie przez Radę Miejską, która ustala wynagrodzenie Prezydenta G.. To Rada Miejska jest adresatem tego rozporządzenia i zobowiązana jest się do jego treści stosować. Zatem nie można przyjąć, iż rozporządzenie ma bezpośrednie zastosowanie do poszczególnych stosunków pracy, a tym samym że z dniem 1 lipca 2018 roku automatycznie, bez działania Rady Miejskiej nastąpiła automatyczna zmiana wynagrodzenia Prezydenta G.. W ocenie Sądu oczywistym jest, iż niepodjęcie uchwały przez Radę Miejską w przedmiocie obniżenia wynagrodzenia Prezydenta G., a więc niezastosowanie się do wskazanego Rozporządzenia było nieprawidłowe, jednak Rada Miejska może ponieść za to jedynie odpowiedzialność polityczną. Z całą pewnością niepodjęcie tej uchwały nie mogło mieć wpływu na sytuację powoda. Skoro w niniejszej sprawie Rada Miejska nie podjęła uchwały o zmianie wysokości wynagrodzenia Prezydenta, pracodawca winien wypłacał wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości.

Podkreślić należy, iż żaden przepis rozporządzenia nie przesądza o uchyleniu dotychczasowych uchwał Rady Miejskiej. Zatem w dalszym ciągu obowiązuje uchwała z dnia 17 grudnia 2014 roku określająca wynagrodzenie powoda i to na jej podstawie powinno być wypłacane wynagrodzenie powoda.

Mając powyższe na uwadze Sąd, zasądził od pozwanego Urzędu Miasta G. na rzecz powoda R. M. kwotę 1.420 zł tytułem wynagrodzenia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, przyjmując, iż pozwany przegrał proces w całości.

Na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 113 uoks Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony.

Na podstawie art. 477² § 1 kpc Sąd nadał wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności.